

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010808
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Harmóci
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:0018010808.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Slavomír Harmóci, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.7.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

KK.

u z n á v a s a v i n n o u

- z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

p r e t o, ž e

dňa XX.X.XXXX v Michalovciach, v byte na Z., vylákala od H. sumu 1.400,-€ a od neb. C. sumu 1.400,-€, kde im uviedla, že táto suma je investíciou - vkladom do investičnej spol. A. a výnosy z tohto vkladu sa im budú vyplácať týždenne, pričom im do dnešného dňa neboli vyplatené žiadne výnosy a neboli im vrátené ani vklady v celkovej výške 2.800,- €, čím ich uviedla do omylu pre poškodenú H., trvale bytom MB. spôsobila škodu vo výške 2.800,-€, t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatila tým, že uviedla iného do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/106/2017 zo dňa 7.9.2017, kde jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním sa obžalovanej počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanej ukladá primeranú povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej:

- H. vo výške 2.800,- €,

Podľa § 287 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú H. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31.12.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce obžalobu na L. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná L. ykonala vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o tom, že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. V rámci svojej výpovede ku skutku uviedla, že v uvedenom čase bola spolupracovníčkou firmy W.t, ale nebola ich obchodnou zástupkyňou, teda nekonala v mene tejto spoločnosti. Elektronicky odsúhlasila podmienky spoločnosti a následne pre túto spoločnosť vyberala od ľudí peniaze, ktoré zasielala na účty spoločnosti, ktorá ich mala zhodnocovať. Takto mala asi 150 klientov, ktorých peniaze sa zhodnocujú v tejto spoločnosti. Jej klientmi okrem iných boli aj H., ktorí vedeli, že takto môže svoje peniaze zhodnocovať, kde v tom čase vznikla ďalšia spoločnosť A. ktorej bola obžalovaná taktiež spolupracovníčkou a to bez toho, aby som mala s touto spoločnosťou uzavretú nejakú zmluvu a konala v jej mene. V podstate jej robila reklamu a vyberala od ľudí peniaze, ktoré následne zasielala na účet danej spoločnosti, kde im mali byť peniaze zhodnocované a pripisované pravidelné výnosy. V danom prípade na požiadanie manželov R. došla k nim do bytu, aby im zabezpečila výnosy aj zo spoločnosti A.P. Otvorila im účet v tejto spoločnosti, ktorý oni elektronicky odsúhlasili a na základe toho jej vyplatili vklady. Prvýkrát je dali 1.400,-€ a behom ďalších dvoch týždňov ďalších 1.400,-€, teda celkovo 2.800,-€. Obžalovaná podotkla, že nebola obchodnou zástupkyňou tejto spoločnosti a nemala so spoločnosťou žiadnu zmluvu a ani Balogovci nemali s touto spoločnosťou uzavretú žiadnu zmluvu. Podmienky poskytnutia peňazí si iba prečítali v tzv. „office“, teda virtuálnej kancelárii na internete, ktorú im ukázala, kde si všetko „odklikli“. Uvedené stránky boli v angličtine, kde za prítomnosti obžalovanej boli preložené Google prekladačom. Dodala, že peniaze manželov R.zala preto, lebo to tam sami nevedeli poslať. Obžalovanú k prijatiu vkladov nič neopravňovalo, akurát bola o to požiadaná a žiadosti vyhovelá. Následne tieto peniaze poslala do spoločnosti A.. Keďže však nevlastnila účet v slovenskej banke, tak ich dala svojmu kolegovi G. ktorý ich z Fio banky previedol do zahraničnej banky Advanced Cash a z tejto išli na účet spoločnosti Resonance Capital Group LP. Takto bola zaslaná štyrikrát suma 700,-€. Dodala, že za svoju činnosť mala províziu vo výške 5% z vkladu každého priameho klienta a vyplácala ju spoločnosť Resonance Capital Group LP na účet obžalovanej, ktorý má vedený v spoločnosti Advanced Cash.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa G., ktorá uviedla, že obžalovanú O.ozná z minulosti, kde prostredníctvom nej zainvestovala do spoločnosti Resonance Capital Group, vedomá si určitého rizika, že investícia môže, ale aj nemusí vyjsť. Ku kontaktu obžalovanej O.j a poškodenej R. uviedla, že je majiteľkou solária, kde sa stretávajú viaceré osoby a tam sa spoznali aj obžalovaná O. s poškodenou R., pričom sa rozprávali o možnosti investícii, kde poškodená sa rozhodla pre investovanie do spoločnosti Resonance Capital Group LP sumu 1.200,-€ alebo 1.400,-€. Dodala, že pri jednaní s obžalovanou ohľadne investície svedkyne do spoločnosti resonance Capital obžalovaná nepredložila žiadny doklad, ktorý by potvrdzoval, že koná v mene tejto spoločnosti a svedkyňa od nej takýto doklad ani nežiadala. V danom prípade išlo o investovanie typu „multi level“. Po investovaní peňazí svedkyňa od obžalovanej nedostala žiadne potvrdenie a doklady k investícii s tým, že obžalovaná jej na počítači ukázala, že je riadne zaregistrovaná v tejto spoločnosti a má tam investíciu, ktorá zodpovedala sume, ktorú jej svedkyňa zaplatila.

Bola vypočutá tiež svedkyňa - poškodená H., ktorá uviedla, že v uvedenom čase mala s manželom finančné problémy a chceli si spoločne finančne prílepšiť, preto jej známa pani R. odporučila obžalovanú O., s ktorou sa svedkyňa stretla prvýkrát na Pasaži v Michalovciach, kde sa rozprávali o možných investičných príležitostiach. Tam jej bola predstavená spoločnosť Five a ňou poskytované výnosy, kde sa rozhodla investovať sumu 290,-€. Mala tam možnosť akurát vidieť svoj účet v tejto spoločnosti, kde jej mali byť pripisované výnosy, avšak k tomuto účtu nemala žiaden prístup a reálne si peniaze vybrať nevedela. Uvedená spoločnosť v súčasnosti nefunguje. S odstupom času asi dvoch mesiacov

sa s obžalovanou opäť stretli v byte svedkyne, kde jej povedala o možnosti investícií do spoločnosti Resonance Capital Group LP. Svedkyňa spoločne s manželom sa rozhodla investovať do tejto spoločnosti sumu 2800,-€ a to 1.400,-€ na meno svedkyne a 1400,-€ na manžela. Peniaze vyplatila obžalovanej O. v hotovosti s tým, že táto ich prevedie do tejto spoločnosti. Po určitom čase, keď sa svedkyňa začala zaujímať o túto investíciu, jej obžalovaná oznámila, že peniaze odovzdala na účet inej osobe z Košíc, ktorá ich mala previesť, avšak žiadne peniaze v spoločnosti na meno svedkyne neboli. Nevedela tak, kde sú jej peniaze a tieto jej neboli ani vrátené. Podotkla, že zo strany obžalovanej nedostala žiadne potvrdenie o investícii a ani žiadnu zmluvu. Nemala teda žiadny doklad o tom, že má vôbec nejaký účet v danej spoločnosti a rovnako nevedela o žiadnom registračnom čísle pod ktorým mala byť v spoločnosti registrovaná. V závere výpovede svedkyňa zdôraznila, že sumu 2.800,-€ vyplatila obžalovanej za prítomnosti pani Udvardyovej naraz v hotovosti, kde poprela vyplatenie tejto sumy v dvoch 1.400,-€ splátkach.

Svedok H. vo svojej výpovedi uviedol, že o spoločnosti Resonance Capital Group LP sa dozvedel z internetu od osoby z Českej republiky, kde mu bola predstavená podstata fungovania tejto spoločnosti, ktorá spočívala v tom, že investor si mohol zakúpiť rôzny balík v tejto spoločnosti, ktorý mal obsahovať akcie rôznych firiem. Na základe toho mu mali byť vyplácané pravidelné výnosy. Takto sa rozhodol do spoločnosti investovať sumu 5.000,-\$. K označeniu „sponzor“ uviedol, že je to označenie hierarchie v tejto spoločnosti, podľa výšky získaných investícií, kde každý klient mohol získavať ďalších investorov a na základe toho postupovať v hierarchii spoločnosti vyššie a mať tak aj vyššiu províziu. Svedok takýmto spôsobom získal status „sponzora“. Samotné zmluvy so spoločnosťou boli uzatvárané a potvrdzované výlučne na internete. Nové investície do spoločnosti sa realizovali po zaregistrovaní a zadaní údajov nového investora, kde na stránke spoločnosti mu bol oznámený IBAN, teda číslo účtu na ktoré mal zaslať investíciu, ktorú plánoval vložiť. Tieto peniaze sa dali poslať klasicky cez internetbanking, kde ak niekto účet nemal, mohol tak urobiť niekto iný v jeho mene. Každý investor mal svoje ID.

Bol vypočutý svedok G., ktorý uviedol, že spolupracoval s obžalovanou O. v súvislosti s investíciami v spoločnosti Resonance Capital Group LP, kde ho v uvedenom období poprosila, aby vložil prostredníctvom svojej banky, teda Fio banky peniaze na účty vedené v AdvCash s tým, že mu odovzdá 4.000,-€ v hotovosti a tieto svedok následne vloží na účet v AdvCash. Spoločne preto odišli do Fio banky v Košiciach, kde svedok od obžalovanej prevzal 4.000,-€ v hotovosti a na svoj účet v AdvCash previedol sumu 3.900,-€, v čiastkach 2.900,-€ a 1.000,-€ a to v dňoch 25.10.2017 a 26.10.2017. Sumu 100,-€ si ponechal pre svoju osobnú potrebu. Následne zo svojho účtu v AdvCash previedol sumu 4.000,-€, nie 3.900,-€ na účet, resp. registračné číslo Y., ktorý by mal patriť obžalovanej O., čo však nemôže jednoznačne potvrdiť. Svedok v rámci svojej výpovede nevedel potvrdiť, že suma 4000,-€ od O. je tá istá suma, ktorú táto vybrala od manželov R.h. Dodal, že takto prevádzal peniaze s obžalovanou aj v mesiaci august a september, kde dňa 30.8.2017 previedol 700,-€ a následne 5.9.2017 znova sumu 700,-€, ktoré previedol na účet v AdvCash číslo Y. s tým, že nemal vedomosť komu daný účet patril. Svedok rovnako dodal, že peniaze od investorov sa prevádzali na ich účty v podstate ihneď, kde nebolo zvykom, aby sa peniaze na ich účty zasielali s oneskorením. V závere výpovede svedok uviedol, že vo všeobecnosti po zaregistrovaní klienta v Resonance Capital Group LP bolo možné finančné prostriedky, teda investíciu zaslať na jeho účet iba cestou AdvCash a odiaľ na jeho účet v Resonance Capital Group LP.

Bola vypočutá tiež svedkyňa U., ktorá uviedla, že spoločne s obžalovanou O. na jej žiadosť došla k poškodenej R., kde odprezentovala možnosti investície. Vtedy sa poškodení Y. rozhodli investovať do danej spoločnosti. Z tohto dôvodu boli zaregistrovaní prostredníctvom internetu a poučení o investícii a možných rizikách. Pri stretnutí manželia R. vyplatili obžalovanej sumu približne 2.500,-€, kde si kupovali investičné balíčky, každý v hodnote 700,-€ a 600,-€.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním aj listinné dôkazy a to trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/37/2009, 4T/163/2013 a 3T/106/2017, ako aj propagačný materiál k produktom spoločnosti Resonance Capital Group LP, výpis z účtu AdvCash a Tatra banky svedka F.o. Taktiež bol prečítaný odpis registra trestov obžalovanej ako jej charakteristiky.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/37/2009 zo dňa 6.4.2009 je zrejmé, že obžalovaná bola týmto trestným rozkazom uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. za čo bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/163/2013 zo dňa 27.11.2013 je zrejmé, že obžalovaná bola týmto trestným rozkazom uznaná vinnou zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. za čo bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Napokon z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/106/2017 zo dňa 7.9.2017 je zrejmé, že obžalovaná bola týmto trestným rozkazom uznaná vinnou zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. za čo bola odsúdená k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Z propagačných materiálov spoločnosti Resonance Capital Group LP sú zrejmé ponúkané produkty spoločnosti ako aj hierarchia investorov a možné odmeny a bonusy za získanie nových akcionárov. Z výpisu z účtu označeného Fio banka, predloženého obžalovanou L. a následne aj svedkom G. je zrejmé, že dňa 25.10.2017 bol realizovaný vklad v hotovosti na uvedený účet a dňa 26.10.2017 vklad v hotovosti 1.200,- €, kde zároveň v uvedených dňoch bol realizovaný prevod 2.900,-€ a 1.000,- € na účet s označením Y.. Uvedený výpis neobsahuje potvrdenie banky ani samotné číslo účtu, ktorého sa predložený výpis týka.

Z predloženého výpisu z účtu AdvCash je zrejmé, že dňa 5.9.2017 boli realizované dvakrát platby vo výške 700,-€, ktoré boli následne prevedené na účet pod č. Y.. Z predloženého výpisu nie je možné zistiť číslo uvedeného účtu ani osobu, ktorej daný účet patrí.

Z odpisu registra trestov obžalovanej je zrejmé, že táto bola doposiaľ päťkrát súdne trestaná s tým, že jej staršie odsúdenia sú zahladené a hľadá sa na ňu ako na súdne netrestanú. Naposledy bola súdne trestaná Okresným súdom Humenné vyššie uvedeným trestným rozkazom sp. zn. 3T/106/2017 zo dňa 7.9.2017, právoplatného dňa 8.7.2018.

Z charakteristiky mesta Snina je zrejmé, že obžalovaná je hodnotená všeobecne a doposiaľ nebola riešená v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku.

Po vyhodnotení takto vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila všetky znaky žalovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, nakoľko na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla H. do omylu a spôsobilá tak na cudzom majetku škodu 2.800,- €, čo v zmysle § 125 ods. 1 Tr. por. predstavuje väčšiu škodu.

K uvedenému záveru súd dospel najmä s prihliadnutím na výpoveď samotnej obžalovanej L., ktorá poprela spáchanie skutku, avšak v rámci svojej výpovede priznala, že od manželov R. prevzala sumu celkovo vo výške 2.800,- €. Zároveň táto sama potvrdila, že pri prevzatí sumy poškodeným nevydala žiadne potvrdenie o prevzatí tejto sumy. Súd pri tomto konštatovaní vychádzal taktiež z výpovedi poškodenej H. ktorá jednoznačne potvrdila, že obžalovanej L. odovzdala ako investíciu do spoločnosti Resonance Capital Group LP sumu 2.800,-€, kde 1.400,-€ malo byť investované na jej meno a 1.400,-€ na manžela C. Poškodená potvrdila, že od obžalovanej neobdržala žiadne potvrdenie o prevzatí finančnej čiastky a zároveň túto investíciu ani s odstupom niekoľkých dní a týždňov nevidela na svojom investičnom účte spoločnosti Resonance Capital Group LP, kde mali byť tieto peniaze prevedené a investované. Napokon túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa Nikoleta Udvardyová, ktorá bola osobne prítomná pri oboznámení poškodených s možnosťou investície, následnej registrácii poškodených prostredníctvom internetu a odovzdaní finančnej hotovosti zo strany poškodených obžalovanej. Svedkyňa tak potvrdila vyplatenie sumy približne 2.500,-€ zo strany poškodených, ktoré prevzala osobne obžalovaná.

Z uvedeného má súd za preukázané, že obžalovaná skutočne prevzala od poškodených C. finančnú hotovosť vo výške 2.800,-€ ako investíciu do spoločnosti Resonance Capital Group LP, avšak k žiadnej investícii nedošlo, finančné prostriedky neboli pripísané na žiaden z účtov vedených na mená poškodených, pričom tieto finančné prostriedky neboli ani následne vrátené poškodeným.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd zaoberal aj obranou obžalovanej, ktorá uviedla, že finančné prostriedky, ktoré prevzala od poškodených sama nemohla previesť na ich účty vedené v spoločnosti Resonance Capital Group LP, keďže nedisponovala žiadnym účtom v slovenskej banke, odkiaľ bolo

potrebné peniaze previesť najprv na účet spoločnosti AdvCash a odtiaľ na jednotlivé účty spoločnosti Resonance Capital Group LP. Za tým účelom mala finančnú hotovosť odovzdať po jej prevzatí svedkovi G., ktorý ich mal v hotovosti vložiť na svoj účet vedený vo Fio banke v Košiciach a následne mal tieto peniaze previesť na účty poškodených v danej spoločnosti.

Vykonanými dôkazmi je však obrana obžalovanej v celom rozsahu vyvrátená, kde súd túto považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. očakávanému trestu. Z vykonaných dôkazov, teda z predložených výpisov z účtu svedka G. ako aj z jeho samotnej výpovede súd nemá za preukázané, aby tento skutočne od obžalovanej prevzal finančnú hotovosť patriacu poškodeným manželom R. a túto následne previedol prostredníctvom svojho účtu vo Fio banke na účty poškodených v spoločnosti Resonance Capital Group LP. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozporuplnú a nelogickú obranu obžalovanej, ktorá najprv v rámci svojej výpovede konštatovala, že svedkovi G.u odovzdala sumu 1.400,- €, ktorý túto previedol na účty poškodených č. Y. dvakrát v sume 700,-€. Následne po výsluchu svedka G. obžalovaná zmenila svoju výpoveď a uviedla, že uvedené finančné prostriedky odovzdala svedkovi F. naraz, kde tento ich previedol na účet spoločnosti AdvCash dňa 25.10.2017, resp. 26.10.2017, kedy realizoval prevody finančných prostriedkov zo svojho účtu vo Fio banke v sume 2.900,-€ a 1.000,-€ na účet Y.. Z uvedeného je teda zrejme, že obžalovaná sama nevedela uviesť, akým spôsobom naložila s finančnými prostriedkami manželov R. a ako a kedy mali byť prevedené na ich účty spoločnosti Resonance Capital Group LP. Z predložených výpisov z účtu, ktoré nie sú hodnoverné, keďže nie sú vydané priamo bankou a dokonca z nich nie je možné zistiť k akému účtu sú tieto výpisy priradené, je možné zistiť, že finančné prostriedky, ktoré boli prevádzané v dňoch na ktoré obžalovaná poukázala, G. boli prevádzané v mesiaci august na úplne iný účet, ako tomu bolo v mesiaci október roku 2017, pričom však ani v jednom prípade nie je možné zistiť majiteľa účtov, na ktoré boli tieto finančné prostriedky prevedené, kde ani samotná obžalovaná, ako aj svedok G.y nevedeli presne uviesť, komu uvedené účty patria. Naviac svedok F. uviedol, že nemôže potvrdiť, že finančné prostriedky, ktoré mu zverila obžalovaná O. skutočne patrili manželom R., teda, že sa jednalo o ich investíciu. Súd taktiež poukazuje na to, že finančné prostriedky v mesiaci august podľa predložených výpisov obžalovanou mali byť prevádzané dňa 30.8.2017, avšak finančné prostriedky od manželov R. mala táto obdržať až 31.8.2017, je teda zrejme, že nemohlo ísť o finančné prostriedky, resp. časť finančných prostriedkov patriacich poškodeným. Taktiež je nepravdepodobné, aby tieto finančné prostriedky boli prevádzané v rámci prevodov dňa 25.10. resp. 26.10.2017 na ktoré poukázala vo svojej doplňujúcej výpovedi obžalovaná, keďže z výpovede samotného svedka G. je zrejme, že prevody investícií jednotlivých klientov sa realizovali ihneď a nebolo zvykom, aby sa tieto realizovali s oneskorením v danom prípade niekoľkých týždňov až mesiacov.

Keďže obžalovaná na svoju obranu neuviedla žiadne ďalšie a podstatné relevantné skutočnosti súd o jej vine nemal žiadne ďalšie pochybnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovanej, na ustanovenie § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a dospel k záveru, že účel trestu bude dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, kde žiadnu poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovanej nezistil, pričom ako priťažujúcu okolnosť súd hodnotil jej predchádzajúce odsúdenie ako aj spáchanie viacerých trestných činov vzhľadom na uloženie súhrnného trestu v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností súd v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto zvýšenej trestnej sadzbe, kde zároveň zrušil pôvodný výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/106/2017 zo dňa 7.9.2017, kde bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Takto uložený výchovný trest podľa názoru súdu je primeraný, zákonný a spravodlivý, kde plne postačí na nápravu a prevýchovu obžalovanej, pričom v prípade opätovného páchania protiprávneho konania zo strany obžalovanej v rámci skúšobnej doby môže byť rozhodnuté o neosvedčení sa v skúšobnej dobe s tým, že výkon trestu bude u obžalovanej nariadený. Práve hrozba vykonania tohto trestu má zabezpečiť, aby obžalovaná v budúcnosti viedla riadny život a obdobného konania sa nedopúšťala. Zároveň takýto trest okrem individuálnej prevencie plní aj úlohu generálnej prevencie a dostatočne odradí iných členov spoločnosti od prípadného páchania obdobnej trestnej činnosti.

Na umocnenie výchovného účinku uloženého trestu súd obžalovanej uložil v zmysle ust. § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. primeranú povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným.

V trestnom konaní si poškodená H. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 2.800,-€ za zverenú finančnú prostriedky obžalovanej, ktoré spoločne s nebohým manželom C. tejto odovzdali a ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej H. v preukázanom rozsahu 2.800,-€.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.